

12) Series scriptorum ad disciplinam poenitentialem pertinentium :

a) f. 208 r. - 225 v. Ἰωάννου μοναχοῦ διακόνου μαθητοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου οὐτινος ἡ ἐπωνυμία τέκνον ὑπακοῆς κανονάριον διαγορευῶν περὶ πάντων λεπτομερῶς παθῶν καὶ τῶν τούτοις προσφόρων ἐπιτιμιῶν περὶ τῆς ἀγίας κοινωνίας βρωμάτων τε καὶ πομάτων καὶ εὐχῶν λίαν συμπαθεστατον. (Τῆς θείας καὶ παναγάθου . . . τὸ ἐξαίρετον :

ἐνταῦθα τέρμα τοῦ καλοῦ προοιμίου.

Ἄρξομαι τῇ τοῦ ἀγαθοῦ . . . τεσσαρακοστῆς ἡμέρας.)

Περὶ εὐνοῦχων. (Διέλαθε δὲ ἡμᾶς . . . ἀνόμημα.)

Περὶ βαρβάτων. (Βαρβάτος . . . πολυμόλυντον.)

Γίνωσκε δὲ καὶ τὰ ἐπιτίμια, ἅπερ οὐχ ἡμεῖς, ἀλλ' ὁ μέγας ταῖς παραπεσούσαις ἐξέθετο Βασίλειος. (Ἡ προσβολή . . . ὑπὲρ αὐτῆς ἱκετεύουσα.) ed. I. Morinus, Comment. hist. de discipl. in administr. sacram. poenitentiae cf. N. Suvorov (Viz. Vr., 1902, VIII; 1902, IX) Cf. codd. Vatic. 430 f. 155-174 (Hist., II, 243); Sinait. 1121 saec. XIV-XV f. 186r. 197r.; Sinait. 1609 saec. XVI f. 181 v - 191 r.

b) 226 r Ἀπομαρτύριον πνευματικοῦ πατρὸς εἰς ἱερέα ἢ εἰς διάκονον. (Θείοις νόμοις καὶ ἱεροῖς κανόνιν ἐπόμεινοι . . . μαρτυρούμενοι.) ed. Alm. III append. ad t. II, p. 2-3.

c) 226 r - v Σημειωματικὸν ἀπὸ ἀρχιερέως γινόμενον. (Μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἡμέρᾳ ἰδ' ἰνδ. ἰδ' προκαθεζομένης οὖν τῆς ἐμῆς ταπεινότητος ἐν τῷ κάστρῳ ἢ χωρίῳ τῷ δεῖνι . . . μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τοῖς ἀναγεγραμμένοις.)

d) 226 v - 227 r. Κανονικὸν ἐπὶ ὑποθέσεως φονέων. (Ὁ δεῖνα ἀπὸ χωρίου ἢ κάστρου τοῦ δεῖνος προσελθὼν τῷ θείῳ καὶ ἱερῷ ἐκδικεῖω . . . ἐπιμελῶς ἐκπληρώσῃ τὰ ἐπιτίμια.)

Maior pars colummae dextrae in f. 527 r. vacua est.

e) 227 v - 228 v. Ἐκλογὴ ἐπιτιμιῶν πάντων τῶν παθῶν. (Ἀνὴρ ἔχων γυναῖκα εἰ πέσοι εἰς ὑπανδρον . . . Αἱ διὰ φαρμακειῶν ἀναιροῦσαι . . . ἕως τῶν ἑπτά.)

Cf. cod. Mosq. Syn. 475 saec. XV f. 267 r. - v.; Sinait. 1121 f. 285 v - 286 r.

f) 228 v. Εὐχὴ συμπαθείας εἰς ἐξαγορευομένους. (Ὁ θεὸς ὁ ἅγιος ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ ἀένναος . . . ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ παραστάσεως μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος fine mutila, sed porro sequitur 1 f. vacuum sine numero) ed. Alm. III append. ad t. II, p. 48-49.

13) ff. 229 r - 289 r. Πόνημα Μιχαήλ ἀνθυπάτου τοῦ καὶ κριτοῦ τοῦ Ἀταλειώτου. ed. in *Leunclavii* JGR, II, 1-79; e cod. Paris. 1358 saec. XV ff. 330-358 ed. in *Θέμις*, 1861, VIII, 47-155; excerptum ed. A. Jacob, Un feuillet palimpseste du codex Paris. suppl. gr. 1232 (Philologie et linguistique. Mélanges offerts à L. Havet. Paris 1909, p. 603-613), cuius scriptura superior a. 1131 est. Cf. cod. Sinait. 1817 saec. XIV f. 4r. - 136v.; Vatic. Pii II 13 saec. XV f. 138-201.

14) ff. 290 r. - 346 v. Νόμος ὁ πρόχειρος. est Ecloga ad Prochiron mutata (*Zachariae*, JGR, IV, 51), servatis in fine ex Apostolorum canonibus tantum inscriptione et annotatione brevissima.